

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/115/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316208467
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1316208467.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: L. U., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom XXX XX P. H. J. XXX, zastúpeného JUDr. Petrom Dráčom, advokátom, so sídlom Račianska 96, Bratislava, o zaplatenie 2 670,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
- II. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 16.05.2016 sa žalobca, ktorého súd pripustil do konania uznesením zo dňa 05.09.2017 miesto pôvodného žalobcu - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej už len „veriteľ“) domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 670,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 15.06.2013 do zaplatenia.

2. Žalobca v rámci skutkových tvrdení odôvodňujúcich svoj žalobný návrh podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa 11.07.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému úver v sume 3 000,- eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24. mesačných splátkach po 155,93 eura, pričom žalovaný uhradil len sumu 815,93 eura. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté dňa 09.08.2012 z bankového účtu veriteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, veriteľ dňa 07.06.2013 listom vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, avšak bezúspešne. Následne veriteľ pristúpil k vypovedaniu zmluvy a zosplatneniu úveru v celosti ku dňu 19.07.2013. Žalobca tvrdil (podaním zo dňa 27.05.2021), že splátka, ktorá zosplatnenie úveru vyvolala bola zročná dňa 20.03.2013. Žalobca mal za to, že jeho nárok bol uplatnený počas plynutia zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. Žalobca tvrdil, že v prípade zosplatneného úveru nemožno premlčaciu dobu počítať od prvej nezaplatennej splátky, ale od tej splátky, ktorá vyvolala splatnosť celého dlhu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne (17Co 447/2016), ako aj Krajského súdu v Prešove (11Co 60/2019). Okrem toho poukázal aj na rozsudkom Okresného súdu Košice (24Csp 36/2020), podľa ktorého začína plynúť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka premlčacia doba až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, teda od 20.06.2016.

3. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany neuznal nárok žalobcu a namietol jeho premlčanie, keď tvrdil, že žaloba bola podaná viac ako po troch rokoch od poslednej úhrady žalovaného, ktorá bola realizovaná dňa 31.01.2013 podľa žalobcom predloženého prehľadu úhrad a splátok. Okrem toho

žalovaný namietol, že žalobca nepreukázal, že žalovanému reálne poskytol peňažné prostriedky, pričom zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, na uzavretie ktorého sa vyžaduje aj skutočné odovzdanie peňazí veriteľom dlžníkovi

4. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 26.10.2017 (bez nariadenia pojednávania) tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, na základe čoho priznal žalovanému v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom argumente, že žalobca nepreukázal, že predmetný úver, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému, bol poskytnutý na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 11.07.2012, teda že bol žalovanému vôbec poskytnutý úver.

5. Odvolací súd predmetný rozsudok na základe odvolania žalobcu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie sporu bez nariadenia pojednávania.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal listinné dôkazy navrhnuté a predložené žalobcom, a to: zmluvu o poskytnutí pôžičky, všeobecné obchodné podmienky, predžalobnú upomienku zo dňa 07.06.2013, fotokópiu doručenký zo dňa 12.06.2013, oznámenie o vypovedaní zmluvy zo dňa 24.07.2013, prehľad splátok a úhrad, oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávky, fotokópiu vodičského a občianskeho preukazu žalovaného, výpis z účtu žalovaného, výplatné pásky žalovaného a informácie o finančnom sprostredkovaní, na základe ktorých zistil doleuvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom a žalovaný ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvorili dňa 11.07.2012 v písomnej forme zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“).

8. Zo zmluvy vyplývalo, že veriteľ schválil žalovanému pôžičku v sume 3 000,- eur, ktorá mala byť poukázaná bezhotovostne na účet uvedený v zmluve, a to č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý podľa výpisu z účtu patril žalovanému.

9. Podľa zmluvy a obchodných podmienok veriteľa, sa žalovaný zaviazal pôžičku splatiť v 24. mesačných splátkach po 151,54 eura spolu so splátkami poistenia v sume 4,39 eura, pričom podľa zmluvy mali celkové náklady žalovaného predstavovať sumu 636,96 eura, celkom splatná suma 3 636,96 eura, RPMN a úrok predstavovali hodnotu 21 % a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 07/2014.

10. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplývalo, že žalovaný splátku splatnú dňa 20.09.2012 v sume 155,93 eura uhradil dňa 25.09.2012. Následne splátky splatné dňa 20.10.2012, 20.11.2012, 20.12.2012 a 20.01.2012 uhradil jednorazovo až dňa 31.01.2013 v sume 660,- eur.

11. Následne sa žalovaný so splátkami splatnými dňa 20.02.2013, 20.03.2013, 20.04.2013, 20.05.2013, 20.06.2013 a 19.07.2013 dostal do omeškania. Na základe uvedeného veriteľ dňa 07.06.2013 predžalobnou výzvou, doručenou žalovanému dňa 12.06.2013 poštou, oznámil, že z dôvodu, že predchádzajúce upozornenia týkajúce sa uzatvorenej zmluvy (č. XXXXXXXX) spočívajúce v poslednej možnosti na úhradu dlžných mesačných splátok boli bezvýsledné, vyzval žalovaného na úhradu všetkých splátok jednorazovo, čo predstavovalo sumu 2 973,16 eura, a to v lehote do troch dní od doručenia tejto výzvy, t.j. do 15.06.2013. Následne veriteľ dňa 24.07.2013 písomne vypovedal uzatvorenú zmluvu z dôvodu, že aj napriek tomu, že vyzval žalovaného na doplatenie dlžných splatných splátok s upozornením na stratu možnosti splácania úveru formou mesačných splátok, tieto splátky nezaplatil a znova vyzval žalovaného na úhradu sumy 2 730,25 eura.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda mohol konštatovať, že žalovaný z titulu uzatvorenej zmluvy uhradil veriteľovi celkom sumu 815,93 eura.

13. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.), zosplatnenie spotrebiteľského úveru (§ 53 ods. 9), premlčanie zosplatneného dlhu (§ 103), ako aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na základe čoho mal za to, že medzi veriteľom a žalovaným vznikol uzavretím zmluvy v písomnej forme dňa 11.07.2012 podľa § 488, 489 ods. 1 a 491 Občianskeho

zákonníka občianskoprávny záväzkový vzťah, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ bez ďalšieho poskytne žalovanému peňažné prostriedky bezhotovostným prevodom na jeho číslo bankového účtu (t.j. dohoda o reálnom prenechaní peňažných prostriedkov) a taktiež obsahovala dohodu o povinnosti žalovaného vrátiť peňažnú sumu veriteľovi v presne určených splátkach (dohoda o vrátení veci rovnakého druhu v určenom čase).

14. V danom prípade však žalovaný namietol nepreukázanie reálneho odovzdania peňažných prostriedkov veriteľom žalovanému. V tejto súvislosti však súd musel poukázať na to, že zo zmluvy vyplývalo, že peňažné prostriedky mali byť žalovanému poskytnuté bezhotovostne na účet, ktorý podľa výpisu skutočne patril žalovanému. Zároveň žalovaný vôbec nesporeval tú skutočnosť, že z titulu uzatvorenej zmluvy uhradil veriteľovi celkovo sumu 815,93 eura, čo mal súd preukázané z prehľadu splátok a úhrad. V rámci svojej procesnej obrany žalovaný na tento listinný dôkaz dokonca aj odkazoval, keď ho využil pri svojej argumentácii, že poslednú splátku žalovaný uhradil dňa 31.01.2013. Z fotokópie doručeny zase vyplývalo, že žalovaný dňa 12.06.2013 prevzal od veriteľa predžalobnú výzvu na zaplatenie zosplatennej pôžičky, a teda skutočnosť o uzatvorenej zmluve, nezaplatených dlžných splátkach, ako aj požiadavke veriteľa na zaplatenie dlžnej sumy sa dostala do sféry dispozície žalovaného, pričom v rámci svojej procesnej obrany netvrdil a ani nepreukázal, že by voči uvedenému postupu veriteľa vzniesol (v čase kedy sa tieto skutočnosti dostali do sféry jeho dispozície) námietky, napr. to, že mu peňažné prostriedky neboli vôbec poskytnuté. Na základe uvedeného považoval súd obranu žalovaného ohľadom toho, že žalobca nepreukázal poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému za účelovú a neúčinnú. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že uzatvorená zmluva bola zo strany veriteľa naplnená, a teda bol splnený aj jej reálny charakter tým, že veriteľ poskytol žalovanému bezhotovostným prevodom peňažné prostriedky v celkovej sume 3 000,- eur.

15. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia, keďže za spotrebiteľský úver sa podľa tohto zákona považuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov aj vo forme pôžičky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka strata výhody splátok pri spotrebiteľských pôžičkách nenastáva bez ďalšieho, pretože ide o právo veriteľa, ktoré si musí uplatniť, a to až za podmienky, že od splatnosti nezaplatenie splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a zároveň upozornil dlžníka/spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva, teda na možnosť zosplatenia celej pôžičky.

17. V danom prípade považoval súd za preukázané (prehľadom splátok a úhrad), že žalovaný sa so splátkami pôžičky splatnými od 20.02.2013 dostal do omeškania, pričom z predžalobnej upomienky zo dňa 07.06.2013 vyplývalo, že veriteľ v upoznení, ktoré tejto predžalobnej upomienke predchádzalo, vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a upozornil ho na možnosť zosplatenia celej pôžičky (viď slovné spojenie „sme vám poskytli poslednú možnosť mesačného splácania pohľadávky“) s tým, že žalovaný v rámci svojej procesnej obrany nenamietol, že k takejto výzve a upozneniu na možnosť zosplatenia nedošlo, resp. že k nej došlo, avšak nie po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.02.2013, na základe čoho mal súd za to, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli splnené všetky podmienky pre vznik práva veriteľa na zosplatenie celej poskytnutej pôžičky od dlžníka, pričom toto právo si uplatnil práve predžalobnou upomienkou zo dňa 07.06.2013, ktorá bola žalovanému doručená dňa 12.06.2013.

18. Pri posúdení premlčania nároku na zaplatenie zosplatennej spotrebiteľskej pôžičky je podľa § 103 Občianskeho zákonníka potrebné určiť, ktorá nesplatená splátka vyvolala zročnosť (splatnosť) celej pôžičky, pretože premlčacia doba takto zosplatennej pôžičky sa odvíja od splatnosti tej splátky, pre ktorú sa stala splatná celá pôžička.

19. V danom prípade nebolo sporné, že poslednú splátku žalovaný uhradil dňa 31.01.2013 s tým, že od splátky splatnej dňa 20.02.2013 bol s platením pôžičky v omeškaní. Keďže jednou z podmienok na zosplatenie spotrebiteľskej pôžičky je uplynutie trojmesačnej lehoty od splatnosti nezaplatennej splátky

a keďže veriteľ toto svoje právo na zosplatenie pôžičky realizoval už dňa 07.06.2013, bolo zrejmé, že splátka, ktorá vyvolala splatnosť celej pôžičky mohla byť jedine splátka splatná dňa 20.02.2013, pretože v čase, kedy veriteľ realizoval svoje právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (predžalobnou výzvou zo dňa 07.06.2013 a upozornením, ktoré mu predchádzalo), nebol žalovaný s inou splátkou, než so splátkou splatnou dňa 20.02.2013 v omeškaní viac ako tri mesiace, na základe čoho sa súd nemohol stotožniť s tvrdením žalobcu, že splatnosť pôžičky vyvolala splátka splatná dňa 20.03.2013.

20. To znamená, že s odkazom na § 103 Občianskeho zákonníka premičacia doba žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zosplatennej pôžičky začala plynúť deň nasledujúci po splatnosti splátky splatnej dňa 20.02.2013 a márne uplynula dňa 20.02.2016. V tejto súvislosti súd poukázal na rozdiel rozhodovacieho činnosti všeobecných súdov, v rámci ktorej sú názory, že pri zosplatennej spotrebiteľskej pôžičke, resp. zosplatenom spotrebiteľskom úvere začína premičacia doba plynúť nie od splatnosti splátky, pre ktorú zosplatenie spotrebiteľskej pôžičky nastalo, ale až uplynutím trojmesačnej lehoty od splatnosti tejto splátky, aby sa tak neukracoval veriteľ na premičacej dobe (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 11Co 346/219), ako aj názory, že premičacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti tej splátky, pre ktorú sa spotrebiteľská pôžička, resp. spotrebiteľský úver stal splatný (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 16Co 234/2019, rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne 19Co 274/216, 5Co 360/2016 alebo 17Co 272/2016). Ako súd vyššie uviedol, za správny súd považoval ten výklad, že premičacia doba pri zosplatení spotrebiteľskej pôžičky (t.j. pri využití práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) začína plynúť odo dňa splatnosti tej splátky, ktorá splatnosť celej pôžičky vyvolala. Uvedený výklad korešponduje s doslovným znením ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, kde začiatok plynutia premičacej doby zosplateného dlhu je viazaný na zročnosť tej splátky, pre ktorú sa dlh stal zročným, a to bez ohľadu na to, či zročný dlh má spotrebiteľský alebo nespotebiteľský charakter. Iný výklad by bol v rozpore s doslovným znením tohto ustanovenia a teda by išlo o výklad v rozpore so zákonom a zároveň by išlo o výklad, ktorý by bol pre spotrebiteľa nepriaznivejší.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že keďže premičacia doba vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku uplynula dňa 20.02.2016 a žalobca si žalobou predmetný nárok uplatnil až dňa 16.05.2016, považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie zvyšku zosplatennej pôžičky za premičaný, a preto súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.